

[Landbrugsministeren]

den måde, hr. Niels Anker Kofoed udtrykte sig på.

Hr. Niels Anker Kofoed svarede ikke på, hvilket beløb man vil bruge fra venstres og konservativ side på landbruget. Hr. Niels Anker Kofoed sagde noget om, at der var nogle runde formuleringer, og det tør nok siges, for der står ikke noget som helst konkret i det.

Til hr. Stubkjær Pedersen vil jeg gerne sige, at refernceprisen har været over basisprisen i en længere periode. Men i øvrigt er det tilfredsstillende for os, hvis vi har en pris, der ligger omkring 95 pct. og opefter, og så tror jeg ikke, man nogen sinde vil høre nogen bebrejdelser fra landbrugets side. Det er en pris omkring de 100 pct., vi tilstræber. Det er ikke helt afgørende, om de sidste par procent er med, bare vi er deroppe omkring. I øjeblikket ligger vi nede på omkring 80, og det er det, der er problemet.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Jeg skal gøre nogle bemærkninger til den forholdsvis mindre del af debatten, der har drejet sig om de afgiftsforslag, der er til debat, og enkelte andre skattepolitiske områder.

Milliardsygen har jo hærget folketinget i lang tid. Derfor kan man jo undre sig over, at det skal være nødvendigt med en meget storpolitisk debat over noget så banalt som at justere afgifterne med 4 mia kr. Der er heller ingen tvivl i mit sind om, at bortset fra de anarkistiske kræfter i fremskridtspartiet er der ikke nogen kommende regering, der ville beklage, hvis den nuværende skulle få held til at gennemføre disse afgiftsjusteringer, for ellers er det jo en opgave, som med stor sikkerhed, ansigt til ansigt med en kritisk opposition, skal løses af en kommende regering om ganske kort tid. Derfor tror jeg, det ville lønne sig, hvis man lod være med, hver gang der er tale om afgiftsjusteringer, at skrue sig op til den store debat om, at nu er fædrelandet ved at falde fra hinanden.

Hvad er det, det drejer sig om? Det drejer sig om, at skatters og afgifters tryk, målt i andel af bruttonationalproduktet, i 1980 var 45,5 pct., i 1981 faldt det til 45 pct., i 1982 falder det antagelig yderligere til 44,5 pct., og hvis vi gennemfører det, regeringen her har lagt op til, slæber vi os i 1983 igen op på 45

pct. Det er det, disse dramatiske afgiftsjusteringer drejer sig om. Det drejer sig også om, at privatforbruget i Danmark vil være stignende fra 1981 til 1982 og fra 1982 til 1983, uanset at disse afgiftsjusteringer gennemføres, og derfor er de et bidrag til langsomt og i overensstemmelse med regeringens handlingsprogram at dreje ressourceanvendelsen i Danmark, sådan at den vækst, der bliver tale om, kan anvendes til at styrke investeringerne og forbedre vores fremtidige produktionsgrundlag og ikke give plads for en privatforbrugsudvikling, som der ikke er basis for, hvis andre problemer skal løses. Der er altså ikke tale om at nedsætte det private forbrug, men at begrænse det, så stigningen ikke bliver særlig stor, men absolut set vil der blive forbrugt mere i hver eneste dansk familie i 1983 i forhold til 1982, selv om dette gennemføres. Og den fyringsolie, som eksempelvis har været et stort problem for mange ordførere, skal ifølge forslaget forhøjes i kraft af afgiftsjustering med 122 kr. pr. ton; det svarer til halvdelen af det prisfald, der er indtrådt i begyndelsen af maj måned.

Sådan kunne man gå det efter punkt for punkt for punkt og sige: hvad er det, det handler om? Det skal jeg spare forsamlingen for at gøre på alle punkterne, men de afgifter, vi foreslår justeret, er jo beløbsmæssigt overvejende på varer, hvis priser ellers ville stige mindre end den almindelige prisudvikling, og derfor er der ikke noget særligt belæg for påstande om, at forbruget af netop disse varer – det være sig giftskatterne eller energiprodukterne – skulle ændre sig voldsomt dramatisk, fordi vi gennemfører afgiftsforhøjelserne. De vil virke som en opbremsning i stigningen i det private forbrug generelt, men de vil ikke – netop fordi sammenhængen er sådan her – ramme specielle produkter meget hårdt.

Det antal minutter, man skal arbejde for at købe en øl, for at købe en flaske brændevin, for at købe en pakke cigaretter, for at købe en liter benzin, for at købe en ton olie, vil ikke være større i 1983, end det var i 1981.

Man har jo kort drøftet indekseringen, og dér har det undret mig denne gang, som det gjorde i november måned 1981, at tanken om den automatiske indeksering af giftskatterne vækker modvilje eller modstand på den venstre fløj, at partier, som er tilhængere af en